

პირითადი საკითხები
2021 წლის საერთაშორისო ჩინურ ენოვანი კონფერენციისათვის

ჩვენ უნდა ვიაროთ სიცოცხლის გზით,
რათა ვიცხოვროთ სიცოცხლის გზის მეშვეობით სულის თანახმად,
და არა სიკვდილის გზით, რათა ვიცხოვროთ სწორისა და არასწორის
შეცნობის ხის მეშვეობით „მეს“ თანახმად.

ეკლესიის ორგანული ფუნქცია არის ეკლესიის,
როგორც ქრისტეს ორგანული სხეულის,
მისი სისავსის, ვინც ავსებს ყოველივეს ყოველივეში, ასაშენებლად.

ჩვენ უნდა მივბაძოთ მოციქულს, რათა შევიყვანოთ ადგილობრივი ეკლესიები
ქრისტეს სხეულის ურთიერთობაში და გავყვეთ მოციქულის ნაბიჯებს, რომ
შევიყვანოთ ყველა წმიდანი ქრისტეს მთელი სხეულის შეზავების სიცოცხლეში.

მნიშვნელოვანი საკითხი მოციქულის სწავლებისა ეხება
გამზადებულ სამერთიან ღმერთს, რათა დაარიგოს თავისი თავი როგორც
ყოვლისმომცველი მაცოცხლებელი სული თავის ამორჩეულებში, რომ შეიყვანოს
ისინი ორგანულ კავშირში, რათა მიიღონ ღვთაებრივი გადმოღვრა და ამის
მეშვეობით გახდნენ ღმერთის ძეგები და ქრისტეს ასოები;
შედეგად, ისინი გახდებიან ქრისტეს სხეული, რომ გამოხატონ ქრისტე.

შეტყობინებების გეგმები
საერთაშორისო ჩინურენოვანი კონფერენციისათვის
თებერვალი 13-14, 2021

პირითაღი თემა:
ეკლესიის როგორც ქრისტეს სხეულის
სიდრმისეული და ორგანული აშენება

შეტყობინება პირველი

სიდრმისეული არსი ეკლესიისა მისი ორგანული არსებობისათვის

ადგილები წერილიდან: 1 იოანე 1:2; იოანე 1:12-13; 3:29-30; 12:24;
დაბ. 2:21-23; 1 კორ. 12:12, 28

I. ეკლესიის სიდრმისეული არსი არის ღვთაებრივი სიცოცხლე, რომელიც
წარმოქმნის ეკლესიას – 1 იოანე 1:2; 5:1:

- ა. სიდრმისეული არსი ეკლესიისა არის ღვთაებრივი სიცოცხლე, შეურყეველი სიცოცხლე, რომელსაც გამზადებული სამერთიანი ღმერთი არიგებდა და დღესაც არიგებს ჩვენში; ეს ღვთაებრივი სიცოცხლე სინამდვილეში არის გამზადებული და ახლა დამრიგებელი სამერთიანი ღმერთი – იოანე 14:6; 10:10ბ; 1 კორ. 15:45ბ; რომ. 8:2, 10, 6, 11; 2 კორ. 5:4:
1. ღვთაებრივი სიცოცხლე წარმოგვქმნის ჩვენ სულის ხელახლაშობის მეშვეობით ჩვენს სულში; ღვთაებრივი სული შობს ადამიანურ სულს, და ეს ორი სული შერწყმულია როგორც ერთი – იოანე 3:3, 5-6; რომ. 8:16; 1 კორ. 6:17.
  2. როდესაც ჩვენ ხელახლავიშვით, ჩვენ გავხდით ღმერთის შვილები როგორც პატარძალი ქრისტესი, რომელიც არის საქმრო, მისი გადიდებისათვის, რისი წინასახეც არის ევა როგორც ადამის წყვილი – იოანე 1:12-13; 3:29-30; დაბ. 2:21-23:
    - ა) სანამ წარმოიქმნებოდა ევა, ის იყო ადამის ნეკნი, ადამის ნაწილი, ამ გამოცხადების თანახმად, ჩვენ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ სანამ წარმოიქმნებოდა ეკლესია, ის იყო ქრისტეს ნაწილი; ისევე როგორც ჩვენი ფიზიკური სხეულის ასოები არიან ჩვენი ნაწილები, ქრისტეს ასოები არიან ქრისტეს ნაწილები – მუხ. 2:21-23; ეფეს. 1:3-6; 1 კორ. 12:12; რომ. 12:5; შდრ. საქმე. 9:5.
    - ბ) ისევე როგორც ადამის ნეკნმა ჩანერგა სიცოცხლე ევაში, რათა გაეხადა ის ადამის წყვილი, ქრისტეს მარადიული, ღვთაებრივი, შეურყეველი სიცოცხლე ნერგავს სიცოცხლეს ჩვენში, რათა გაგვხადოს ჩვენ მისი წყვილი – დაბ. 2:22; ებრ. 7:16; 1 კორ. 15:45ბ; რომ. 8:2.
- ბ. ქრისტე გახდა სიდრმისეული არსი ეკლესიისა ღვთაებრივი სიცოცხლის გამონთავისუფლებით ქრისტეს როგორც ხორბლის ერთი მარცვლის

ჩავარდნით მიწაში და იქ სიკვდილით მისი გამრავლებისათვის – იოანე 12:24; ლუკა 12:49-50.

- გ. ქრისტე გახდა სიღრმისეული არსი ეკლესიისა მისი ღვთაებრივი სიცოცხლის, როგორც ღმერთის პირმშო ძის მის აღდგომაში, ჩანერგვით, რათა ღმერთს ჰყოლოდა მრავალი ძე როგორც ქრისტეს მრავალი ძმა – 1 პეტ. 1:3; რომ. 8:29; ებრ. 2:11-12.
- დ. ქრისტეს მრავალი ძმა არის მისი მრავალი ლერწი დამყნობილი მასზე, ჭეშმარიტ ვაზზე ამ სამყაროში, რათა მოიტანოს მრავალი ნაყოფი მისი გადიდებისათვის მის გავრცელებაში, რათა მათ გამოხატონ სამერთიანი ღმერთი როგორც მისი ორგანიზმი; როდესაც ლერწები ვაზისა მიიღებენ საკმარის სიცოცხლეს მაცოცხლებელი სულისა როგორც ქრისტეს სიცოცხლის წვეწვს, ისინი მოიტანენ ნაყოფს როგორც შინაგანი სიცოცხლის შეწვევის გადმოდერას – იოანე 15:1, 4-5, 16, 8; რომ. 11:17, 24.
- ე. სამერთიანი ღმერთის ეს ორგანიზმი არის ქრისტეს ორგანული სხეული, შედგენილი მისი მრავალი ძმისაგან როგორც მისი ორგანული სხეულის მრავალი ასოსაგან – ეფეს. 1:22-23; რომ. 12:5.

II. ჩვენ უნდა დავინახოთ და განვიცადოთ ეკლესიის ორგანული არსებობა – ეფეს. 1:17:

- ა. ეკლესია არსებობს სამყაროში როგორც ღმერთის ერთი სამყაროსეული ეკლესია მისი სამყაროსეული გამოხატულებისათვის, ღმერთის სისაფისათვის – 1 კორ. 10:32; 12:28; ეფეს. 3:19ბ.
- ბ. ეკლესია ვრცელდება მრავალ ადგილას დედამიწაზე როგორც მრავალი ადგილობრივი ეკლესია, რათა იყოს მისი ადგილობრივი გამოხატულება – გამოცხ. 1:4, 11:
  1. 1 კორინთელთა 12:28-ში პავლე ერთად თავს უყრის მოციქულებს (რომლებიც არიან სამყაროსეულნი), წინასწარმეტყველებსა და მასწავლებლებს (რომლებიც არიან სამყაროსეულებიც და ადგილობრივებიც), და დიაკვნებსა და უხუცესებს (რომლებიც არიან ადგილობრივები); ეს ნიშნავს, რომ სიტყვა ეკლესია ამ მუხლში გულისხმობს სამყაროსეულ ეკლესიას და ყველა ადგილობრივ ეკლესიას.
  2. ღმერთის თვალში სამყაროსეული ეკლესია და ყველა ადგილობრივი ეკლესია არის უბრალოდ „ეკლესია“; გამზადებული და ახლადამრიგებელი სამერთიანი ღმერთი არის ის ერთი, და ის არის ეკლესიის არსი; ამიტომ, ეს ეკლესია თავის ორივე ასპექტში, სამყაროსეულშიც და ადგილობრივშიც, არის ერთი ეკლესია.
- გ. როდესაც ჩვენ ვსაუბრობთ ეკლესიის სიღრმისეულ არსზე მისი ორგანული არსებობისათვის, ჩვენ არ უნდა ვისაუბროთ არასწორად, მცდარი სწავლებების შესახებ, რომ ადგილობრივი ეკლესიები უნდა განსხვავდებოდეს ერთმანეთისაგან; ყველა ეკლესია არის უნიკალური, ერთი ორგანიზმი გამზადებული და დამრიგებელი სამერთიანი ღმერთისა.

- დ. წერილების თანახმად, პრაქტიკული, შვიდმაგი ერთობა არის ჩვენთვის, რომ ვიყოთ (1) ერთი სწავლებაში (1 კორ. 4:17; 7:17; 16:1; საქმე. 2:42; რომ. 16:17; 1 ტიმ. 1:3-4; 6:3; ეფეს. 4:13-14), (2) ერთი პრაქტიკაში (1 კორ. 11:16; 14:33-34), (3) ერთი აზროვნებაში (ფილიპ. 2:2, 5-8; 4:2; 1 კორ. 1:10), (4) ერთი ლაპარაკში (რომ. 15:6; 1 კორ. 1:10), და (5, 6 და 7) ერთი არსში, იერსახესა და გამოვლინებაში (გამოცხ. 1:11-12).

III. ჩვენ განუწყვეტლივ უნდა ვავარჯიშოთ ჩვენი სული (1 ტიმ. 4:7) და შემოვებრუნოთ ჩვენი გული უფლისაკენ (2 კორ. 3:16-18) იმისათვის, რომ დავრჩეთ სიცოცხლის გზაზე ეკლესიის სიღრმისეული არსის სინამდვილეში მისი ორგანული არსებობისათვის:

- ა. ჩვენ უნდა ვიაროთ სიცოცხლის გზაზე, რათა ვიცხოვროთ სიცოცხლის ხის მეშვეობით სულის თანახმად, და არა სიკვდილის გზაზე, რათა ვიცხოვროთ კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხის მეშვეობით ჩვენი „მეს“ თანახმად – დაბ. 2:9; რომ. 8:4, 6; 2 კორ. 2:13; მათე 16:24.
- ბ. ჩვენ ვრჩებით სიცოცხლის გზაზე იმის მეშვეობით, რომ გვიყვარს უფალი უმაღლეს დონეზე; გვწამდეს უფალში არის მივიღოთ ის, როგორც სიცოცხლე; გვიყვარდეს უფალი არის დავტკბეთ მისით როგორც სიცოცხლით – მარკ. 12:30; ქებ. ქ. 1:4ა.
- გ. სიყვარული ჩვენსა და უფალს შორის დამოკიდებულია ჩვენს ფიქრებზე:
- 2 კორინთელთა 11:2-ში პავლე ამბობს, რომ მან დაგვნიშნა ერთ კაცზე, რათა წარგვადგინოს ჩვენ წმინდა ქალწულად ქრისტეს წინაშე სათანადო სიყვარულით ქრისტესადმი, რათა დავტკბეთ მისით; შემდეგ მე-3 მუხლში პავლე გვეუბნება, რომ შესაძლებელია გაიხრწნას ჩვენი ფიქრები და ჩამოშორდეს უბრალოებასა და სიწმინდეს ქრისტესადმი.
  - ადამიანის ფიქრებთან დაკავშირებული ქვემოთ მოყვანილი პრობლემების სიმპტომები არის ქრისტეთი როგორც სიცოცხლით ტკბობის წინააღმდეგობები:
    - პირველი სიმპტომი ადამიანის ფიქრებთან დაკავშირებული პრობლემებისა არის გონების დახშობა – 3:14.
    - მეორე სიმპტომი ადამიანის ფიქრებთან დაკავშირებული პრობლემებისა არის სატანის მიერ დაბრმავება – 4:4.
    - მესამე სიმპტომი ადამიანის ფიქრებთან დაკავშირებული პრობლემებისა არის ჯანყი – 10:4-5.
    - მეოთხე სიმპტომი ადამიანის ფიქრებთან დაკავშირებული პრობლემებისა არის გახრწნილება – 11:3.
  - ჩვენ უნდა ვილოცოთ, „ო, უფალო, გამოიკვლიე ჩემი ფიქრები, და გადამარჩინე ჩემი ფიქრებისაგან, რათა ისინი ფოკუსირებული იყოს მხოლოდ და მთლიანად შენზე“ – რომ. 8:6; ფსალ. 139:23-24.
  - იმისათვის, რომ დავტკბეთ ქრისტეთი, როგორც ეკლესიის სიღრმისეული არსით, ჩვენ უნდა გვქონდეს მხურვალე სიყვარული მის მიმართ იმის მეშვეობით, რომ მივცეთ მას პირველი ადგილი ყველაფერში – გამოცხ. 2:4-5, 7; კოლ. 1:18ბ; რომ. 12:11; 2 ტიმ. 1:6-7.

დ. დაე ჩვენ განუწყვეტლივ მივიღოთ მოწყალე თანაგრძნობა ჩვენი ღმერთისა (ებრ. 4:16; ლუკა 1:78-79), რათა ჩვენ დაერჩეთ სიცოცხლის გზაზე, სიცოცხლის ხაზზე, და სიცოცხლის მხარდაჭერით ქრისტეთი როგორც სიცოცხლის ხით ტკობით სიცოცხლის დინებაში ღმერთის ნაგებობისათვის სიცოცხლეში ჩვენი სიცოცხლეში გაზრდის მეშვეობით; ეს არის ჩვენთვის, რომ დაერჩეთ ეკლესიის სიღრმისეულ არსში მისი ორგანული არსებობისათვის (დაბ. 2:9; გამოცხ. 22:1-2; რომ. 8:6; ეფეს. 4:15-16; კოლ. 2:19; იოანე 6:57, 63; 7:38-39; 20:22).